

Nr 22

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående behovsprövning vid studiesocialt stöd.

Andra lagutskottet har till behandling förehaft två inom riksdagen väckta, till lagutskott hänvisade motioner, nr 121 i första kammaren av herr *Blomquist* samt nr 166 i andra kammaren av herr *Regnéll m. fl.*

I motionerna, vilka är likalydande, har hemställts, »att riksdagen måtte för sin del besluta om sådan ändring i studiemedelsförordningen och studiehjälpsreglementet att bestämmelserna om hänsynstagande till makes inkomst och förmögenhet utgår. Lydelsen skulle därigenom bli:

Studiemedelsförordningen

11 §.

Det belopp som följer — — — basbeloppet.

Såsom den studerandes inkomst — — — anses icke såsom inkomst.

12 §.

Har den studerande — — — fyra gånger basbeloppet.

Studiehjälpsreglementet

12 §.

Vid studiebidrag utgår *inkomstprövat tillägg* — — — beskattningsbar inkomst.

14 §.

Har den studerandes eller hans föräldrars inkomst väsentligt minskat i — — — skall utgå.

20 §.

Studerande, som är i behov av studiekredit, må erhålla *studielån*.

Vid bedömande av behov av studiekredit skall beaktas den studerandes ekonomiska förhållanden. Beträffande studerande, som avses i 4 § första stycket, skall hänsyn tagas jämväl till föräldrarnas ekonomiska förhållanden».

Beträffande de skäl motionärerna anfört till stöd för sin hemställan får utskottet hänvisa till motionen II:166.

Gällande bestämmelser

Elever som före det år de fyller 21 år börjar sina studier vid gymnasier, yrkesskolor och en del andra utbildningsanstalter erhåller studiebidrag

enligt *studiehjälpsreglementet* med 75 kronor i månaden under läsåret. Bidraget utgår utan behovsprövning i likhet med resetillägg och inackorderingstillägg, som kan erhållas av elever med lång skolväg. Vid sidan av dessa förmåner kan utgå inkomstprövat tillägg med 25—75 kronor per månad (12 och 13 §§ *studiehjälpsreglementet*) samt för elever, som åtnjuter högsta beloppet i inkomstprövat tillägg och som har synnerligen stort behov av ytterligare studiehjälp, behovsprövat tillägg med högst 75 kronor i månaden (15 §).

Vid bedömningen av rätten till inkomstprövat tillägg utgår man enligt 12 § *studiehjälpsreglementet* från den studerandes och hans föräldrars eller, om den studerande är gift, hans makes sammanlagda beskattningsbara inkomst till statlig inkomstskatt vid senaste taxeringen. Är en av föräldrarna skild från vårdnaden av den studerande, tages i princip hänsyn till endast vårdnadshavarens ekonomi. I vissa fall sker bedömningen med utgångspunkt från beräknad beskattningsbar inkomst under studieåret. Vid inkomstprövningen beaktas ovanstående personers förmögenhet på så sätt, att överstiger förmögenheten 30 000 kronor, skall en femtedel av det överskjutande beloppet, avrundat till närmaste lägre fulla hundratal kronor, jämföras med beskattningsbar inkomst.

Förutom studiebidrag jämte tillägg kan studielån utgå med högst 5 000 kronor för läsåret (20 §). Vid bedömningen av behovet av studiekredit beaktas den studerandes och, om han är gift, makens ekonomiska förhållanden. För studerande, som påbörjat studierna före det år han fyller 21 år och är ogift, beaktas, jämväl föräldrarnas ekonomiska förhållanden. Äldre studerande — de som påbörjat studierna året efter det de fyller 21 år — betraktas som fristående från föräldraekonomin. Föräldrarnas inkomster beaktas alltså ej vid behovsprövningen. Sådana studerande erhåller f. ö. i stället för studiebidrag jämte tillägg den icke behovsprövade förmånen förhöjt studiebidrag, som utgår med 175 kronor i månaden. Studerande vid läroanstalt för vuxna kan under studiernas slutskede efter behovsprövning erhålla vuxenutbildningsbidrag med högst 2 000 kronor.

Studerande vid universitet och högskolor och andra postgymnasiala utbildningslinjer har enligt *studiemedelsförordningen* i princip rätt till studiemedel. Dessa beräknas för varje termin till 70 % av basbeloppet, som f. n. är 5 300 kr. För minderårigt barn utgår dessutom barntillägg med 12,5 % av basbeloppet. Av studiemedlen utgör för studerande, som är berättigad till oreducerat belopp, 875 kr. per termin studiebidrag. Detta bidrag erhålles i första hand och utan återbetalningsskyldighet. Resten av studiemedlen skall återbetalas enligt särskilda regler.

Studiemedlen är behovsprövade varvid hänsyn tages till den studerandes och, om han är gift, hans makes ekonomi (11 och 12 §§ *studiemedelsförordningen*). Däremot beaktas ej den studerandes föräldrars ekonomiska förhållanden. Vid behovsprövningen är två faktorer av betydelse: inkomst

och förmögenhet. Överstiger den studerandes inkomst för terminen 40 procent av basbeloppet minskas de maximala studiemedlen med två tredjedelar av det överskjutande beloppet. Överstiger studerandens förmögenhet sex gånger basbeloppet skall en femtedel av det överskjutande beloppet anses som inkomst. Är den studerande gift och sammanbor med maken kan studiemedlen reduceras även med hänsyn till makens inkomst. Överstiger makens inkomst för termin 140 procent av basbeloppet reduceras studiemedlen med en tredjedel av det överskjutande beloppet. Vid inkomstprövningen beaktas makes förmögenhet på samma sätt som den studerandes egen, d. v. s. i den mån förmögenheten överstiger sex gånger basbeloppet anses en femtedel av det överskjutande beloppet som inkomst för maken.

Med inkomst enligt studiemedelsförordningen förstås bruttointkomsten av förvärvsarbete och kapital, kontanta bidrag från föräldrar och andra, stipendier, naturaförmåner i form av kost och logi. Studiemedel och allmänt barnbidrag betraktas ej som inkomst.

Historik

Den behovsprövning av studiesociala förmåner, som fanns före det nuvarande systemets ikraftträdande, innebar i princip för gifta studerande att hänsyn togs till båda makarnas ekonomi. För universitets- och högskolestuderandes del betydde den tidigare ordningen, att inkomst för maken överstigande 10 000 kronor i regel diskvalificerade för statsstipendium och räntefritt lån, medan behovet av garantilån bedömdes utifrån makarnas samlade ekonomiska situation, dock att inkomster för maken upp till 10 000 kronor i regel ej utgjorde hinder för sådant lån.

Studiesociala utredningen anförde i sitt betänkande »Rätt till studiemedel» (SOU 1963:74).

Utredningen har den principiella inställningen att den studerandes rätt till studiemedel så långt möjligt skall bedömas enbart med hänsyn till honom själv. I enlighet härmed har utredningen i föregående avsnitt inte ansett det motiverat att högre maximibelopp för studiemedel skall gälla för gift studerande än för ogift. Likaledes anser utredningen att rätten till studiemedel inte bör påverkas av att även maken uppbär studiemedel. Dock bör i sådant fall barntillägg inte utgå till båda makarna utan endast till endera av dem.

När maken har mera betydande inkomster, synes emellertid en i viss mån annan bedömning motiverad. Det kan sålunda inte anses rimligt att studiemedel skall kunna utgå till den som tack vare maken får förutsättas leva i mycket goda ekonomiska förhållanden. Det bör dock inte komma i fråga att låta rätten till studiemedel påverkas av makes inkomster, så länge dessa ungefär motsvarar de nettoinkomster som maken skulle ha haft, om han uppbär studiemedel och dessutom förvärvsarbetade i måttlig omfattning. Men när makens inkomster överstiger denna gräns förefaller det befogat att de verkar reducerande på studiemedlen.

Den bärande tanken i behovsprövningen med hänsyn till makes ekonomi bör enligt utredningens mening följaktligen vara, att förvärvsarbete make skall i realiteten vara minst jämställd med make, som uppbär studiemedel och därjämte har förvärvsinkomster av måttlig omfattning. Ett uttryck härför är summan av dels maximibeloppet för studiemedel, dels de inkomster som en studerande kan uppbära utan att hans rätt till studiemedel reduceras. Denna summa utgör för termin (70+40=) 110 procent av basbeloppet, eller 5 170 kr. med basbeloppet 4 700 kr. Med hänsyn till att den som har sin försörjning av andra inkomster än studiemedel regelmässigt får högre skatt än den som uppbär studiemedel, bör maken kunna ha något högre inkomster än 110 procent av basbeloppet utan att den studerandes rätt till studiemedel påverkas därav. Enligt utredningens mening utgör i fråga om makes inkomst för termin ett fribelopp om 140 procent av basbeloppet (=6 580 kr.) en lämplig avvägning. Fribeloppet motsvarar alltså en årsinkomst av 13 160 kr. och överstiger därmed med drygt 3 000 kr. de motsvarande belopp som tillämpas inom det studiesociala lånesystemet. Till den del makens inkomster överstiger fribeloppet, bör de — i likhet med vad som föreslagits skola gälla beträffande den studerandes egna inkomster — verka reducerande på den studerandes rätt till studiemedel. Denna reduktion bör dock vara betydligt mildare än när det är fråga om den studerandes egna inkomster. Det får nämligen anses rimligt att högre inkomster för maken regelmässigt medför högre standard, åtminstone för honom själv. Utredningen finner med hänsyn härtill lämpligt, att studiemedlen reduceras med en tredjedel av den del av makens inkomster, som överstiger det för sådana inkomster gällande fribeloppet. Behovsprövningen med hänsyn till makes inkomst föreslås alltså skola ske enligt formeln $s - \frac{1}{3} \times$

($im - fm$), där s betyder maximibeloppet för studiemedel inklusive barn-tillägg, im makens inkomst och fm fribeloppet för denna inkomst. Det är att märka att för gift studerande studiemedlen kan komma att reduceras både av hans egna inkomster och av makens, allt i den mån inkomsterna överstiger respektive fribelopp.

Verkningarna av de nu föreslagna reglerna belyses närmare i tablå III.

De föreslagna reglerna för hänsynstagande till makes ekonomi kan måhända förefalla generösa. Emellertid är det härvid att märka, att det i och för sig är tveksamt, om någon sådan hänsyn över huvud bör tas. Om så skall ske, måste man gå fram med varsamhet. Den behållna inkomsten i en familj, där den ena maken uppbär studiemedel och den andra har fullt förvärvsarbete, bör härvid jämföras med den genomsnittliga konsumtionsnivån i familjer, där båda makarna har fullt förvärvsarbete. Dessutom bör den behållna inkomsten inte minska vid stigande inkomster för den förvärvsarbetande maken.

Ett annat skäl mot att alltför mycket beakta makes ekonomi vid behovsprövningen är att detta kan motverka benägenheten för utbildning vid vuxen ålder. En kategori, som framför allt kan tänkas utnyttja det förhållandet att studiemedel kan utgå trots jämförelsevis god ekonomi hos maken, är kvinnor, vilka efter en period av hemarbete önskar återvända till arbetsmarknaden och därför vill skaffa sig en yrkesutbildning. I jämförelse med vad som gäller på vissa andra områden ter sig utredningens förslag inte för generöst. Sålunda kan husmödrar vid omskolning erhålla ett återbetalningsfritt utbildningsbidrag, s. k. grundbidrag, med 410 kr. i

månaden, i regel utan hänsyn till mannens ekonomi. Till detta kan utgå vissa tillägg. En annan kategori, för vilken ifrågavarande regler kan få betydelse, är lärare, som efter några års yrkesverksamhet vill skaffa sig högre kompetens. Här är det inte ovanligt att maken har goda inkomster. Därest dessa tillåtes reducera den studerandes rätt till studiemedel mera än vad utredningen föreslagit, är det risk för att studierna medför en alltför kraftig standardsänkning för familjen.

Till jämförelse belyses i tablå IV den ekonomiska situationen i ett studentäktenskap med ett barn.

När det gäller att avgöra vad som skall räknas såsom makes inkomst bör enligt utredningens mening kunna tillämpas samma grunder som föreslagits för den studerandes egen inkomst. Till makes inkomst skall alltså räknas både skattepliktig och icke skattepliktig sådan med undantag för allmänt barnbidrag.

Behovsprövningen med hänsyn till makes ekonomi skall givetvis inte avse enbart makens inkomst utan även hans *förmögenhet*. Utredningen finner lämpligt att makes förmögenhet beaktas på i princip samma sätt som den studerandes förmögenhet, d. v. s. sålunda att makes förmögenhet till den del den överstiger 4 basbelopp räknas såsom inkomst för maken vid behovsprövningen.

I *proposition nr 138 år 1964* med förslag till det nuvarande studiesociala systemet anförde föredragande departementschefen bl. a.

Röster har höjts för att man vid den nu förestående studiesociala reformen borde slopa all behovsprövning och således ge varje studerande vid universitet, högskola eller annan postgymnasial utbildningslinje studiemedel med bortseende även från hans egen och, i förekommande fall, hans makes ekonomiska förhållanden. Liksom utredningen och flertalet av remissorganen anser jag att detta inte kan komma i fråga i en tid då antalet studerande ständigt ökar och anspråken på studiemedelssystemet kan väntas stiga mycket hastigt och kraftigt. Såsom garantilånenämnden påpekat måste i detta sammanhang också beaktas risken för skeninskrivningar.

I fråga om behovsprövningen har utredningen ej velat föra ut tanken på gifta studerande såsom från varandra ekonomiskt fristående personer i sina yttersta konsekvenser. De föreslagna reglerna om behovsprövning innebär att maximibeloppet för studiemedel skall reduceras med hänsyn till både den studerandes egen och hans makes inkomst och förmögenhet, därvid dock för var och en av dem skall tillämpas ett fribelopp. Makes inkomst och förmögenhet beaktas i mindre mån än inkomst och förmögenhet hos den studerande själv.

Praktiskt verkar reglerna så, att en inkomst hos den studerande själv på inmot 4 000 kronor om året och en inkomst hos hans make på inmot 14 000 kronor om året överhuvudtaget inte påverkar rätten till studiemedel. Helt bortfaller studiemedlen först vid en tämligen hög behållen inkomst. Så t. ex. bortfaller rätten till studiemedel för en ensamstående studerande utan barn först vid en behållen totalinkomst (studiemedel+annan inkomst efter avdrag för skatt) av omkring 10 000 kronor om året, och för en gift studerande utan barn, vars make ej har studiemedel, först vid en behållen totalinkomst för makarna av 21 000—25 000 kronor om året.

Förmögenhet ovanför ett visst fribelopp skall enligt förslaget jämställas med inkomst. Det praktiska resultatet av utredningens regler är att en

förmögenhet hos den studerande själv å omkring 26 000 kronor eller en förmögenhet hos hans make å omkring 34 000 kronor alltid medför att rätten till studiemedel bortfaller.

Jag anser de av utredningen föreslagna reglerna i stort sett lämpligt utformade. Reduktionen med hänsyn till förmögenhet bör dock, när det gäller den studerandes egen förmögenhet, kunna ske på något mindre stränga villkor än utredningen förordat. Reglerna i ämnet kan dessutom betydligt förenklas, om man avstår från att i detta speciella hänseende göra skillnad mellan den studerandes egna och hans makes ekonomiska förhållanden. Jag föreslår, att det för termin beräknade maximibeloppet för studiemedel skall reduceras, förutom med inkomst hos den studerande själv eller hans make, även med en femtedel av hans egen eller hans makes förmögenhet i den mån denna överstiger fyra basbelopp eller i dagens penningvärde 19 200 kronor. Godtages denna konstruktion kommer först en förmögenhet på omkring 35 000 kronor, oberoende av vem förmögenheten tillhör, att utgöra ett absolut hinder mot beviljande av studiemedel.

I anslutning till propositionen väcktes motioner med samma syfte som de nu förevarande. *Särskilda utskottet* avstyrkte motionerna i sitt av riksdagen i denna del godkända *utlåtande nr 1 år 1964*. Utskottet anförde i denna fråga.

Den enda behovsprövning som härefter skall förekomma är en behovsprövning som tar sikte på den studerandes egna och, om han är gift, hans makes ekonomiska förhållanden. Bl. a. på grund av risken för skeninskrivningar vid universiteten och annat missbruk av det studiesociala systemet torde en behovsprövning i denna form t. v. inte kunna undvaras. Utskottet kan följaktligen inte godta de yrkanden om slopande av behovsprövningen med hänsyn till egen eller makens inkomst och förmögenhet som framställts i *motionerna I:811* och *II:995* samt *motionen II:1000*.

Utskottet godtog propositionens förslag om behovsprövning fränsett att fribeloppet för förmögenhet höjdes från fyra till sex basbelopp.

I *yrkesutbildningsberedningens* betänkande »Yrkesutbildningen» (SOU 1966:3) behandlas frågan om studiesocialt stöd till vuxenstuderande. Utredningen, som inte behandlar frågan närmare utan förordar en särskild utredning, tar emellertid upp några av de problem som de nuvarande reglerna skapar för vuxenstuderande. Utredningen anser att varje medborgare, oavsett civilstånd och försörjningsplikt, skall betraktas som självständig i utbildningsavseende. Det är därför enligt utredningen angeläget att överväga, om icke medelsbehovet för makar eller motsvarande skall bedömas utan avseende på andra makens inkomst- och förmögenhetsvillkor.

Utskottet

Det studiesociala systemet bygger i viss omfattning på behovsprövning. För gifta studerande innebär detta i princip att hänsyn tages till båda makarnas ekonomi. En förmån som inkomstprövat tillägg enligt studiehjälpsreglementet, som avser gymnasiestadiet, utgår sålunda i förhållande till makarnas sammanlagda beskattningsbara inkomst med beaktande av förmögenhet på visst sätt. Tillägget, som är 25—75 kronor i månaden, förut-

sätter att den beskattningsbara inkomsten ej överstiger 20 000 kronor. Även övriga behovsprövade förmåner enligt reglementet är beroende av studerande makes ekonomi. För studiemedel, som enligt studiemedelsförordningen utgår till universitetsstuderande och andra därmed jämställda med 70 procent av basbeloppet per termin, gäller att medlen reduceras, om den studerande har inkomst överstigande 40 procent av basbeloppet, med två tredjedelar av det överskjutande beloppet och, om den studerandes make har inkomst överstigande 140 procent av basbeloppet, med en tredjedel av det överskjutande beloppet. Har den studerande förmögenhet överstigande sex gånger basbeloppet jämställs en femtedel av det överskjutande beloppet med inkomst. Motsvarande regel gäller för makes förmögenhet.

I förevarande motioner yrkas sådan ändring i studiehjälpsreglementet och studiemedelsförordningen att bestämmelserna om hänsynstagande till makes ekonomi skall utgå. Motionärerna anser att både principiella och praktiska skäl talar för att makar i ekonomiskt hänseende betraktas som fristående från varandra.

Studiesociala utredningen, vars förslag ligger till grund för studiemedelsförordningen, hade den principiella inställningen att en studerandes rätt till studiemedel så långt möjligt skulle bedömas med hänsyn enbart till den studerandes egen ekonomi. I de fall en studerandes make hade mera betydande inkomster ansåg emellertid utredningen en i viss mån annan bedömning motiverad. Utredningen uppställde med hänsyn härtill de principer för reducering av studiemedel som nu återfinns i studiemedelsförordningen.

År 1964 vid behandling av förslagen till studiemedelsförordning och studiehjälpsreglemente hade särskilda utskottet att ta ställning till motioner med samma yrkanden som de förevarande. Motionerna avstyrktes med motivering att en regel om behovsprövning i förhållande till makes inkomst tills vidare inte kunde undvaras. Vid detta ställningstagande åberopades bl. a. riskerna för missbruk av det studiesociala systemet.

Utskottet vill först framhålla den förhållandevis generösa utformning som reglerna om hänsynstagande till makes ekonomi erhållit. Reduktion av studiemedel på grund av makes inkomst sker exempelvis först då denna överstiger för närvarande 14 840 kronor per år. Med hänsyn till det anförda och då den genom motionerna aktualiserade frågan i framtiden kan komma att övervägas i ett vidare sammanhang, anser utskottet, att det inte nu finns skäl att bifalla motionerna. Utskottet får således hemställa,

att förevarande motioner, I:121 och II:166, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 8 mars 1966

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herr Strand*, fru Carlqvist, fru Hamrin-Thorell*, herr Lars Larsson, fru Nilsson, herrar Erik Filip Petersson, Blomquist och fru Elvy Olsson*;

från andra kammaren: herrar Odhe, Gustavsson i Alvesta, Bengtsson i Varberg, fröken Sandell, fru Svensson, herrar Jönsson i Ingemarsgården, Ringaby och Jonsson.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herr *Blomquist*.